

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-10-24
Besvaras senast
2019-10-30 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2019/20:248 Utvecklingen i Chile

I Sverige bor det ca 40 000–50 000 människor med bakgrund i Chile. Många av dessa kom till Sverige som politiska flyktingar till följd av militärkuppen i Chile 1973. Då visade Sverige stor solidaritet med den chilenska befolkningen och fördömde militärdiktaren i Chile. I dag har många av dessa chilensare blivit svenska medborgare och byggt upp ett helt nytt liv i Sverige. De har fått barn och barnbarn som fötts och vuxit upp i det svenska samhället och som ser sig själva som andra eller tredje generationens chilensare. Den chilenska diasporan utgör därmed en av de största diasporagrupperna i Sverige. I dag känner den här gruppen en stark oro och förtvivlan över de senaste dagarnas utveckling i Chile.

De senaste dagarnas händelseutveckling är en utveckling som få kunde förutse, när studenter för några veckor sedan fredligt började demonstrera mot en prishöjning i kollektivtrafiken i huvudstaden Santiago.

Å ena sidan har vissa grupper tagit tillfället i akt och förstört och plundrat mataffärer och bostäder. Detta är kriminellt och naturligtvis oförsvarligt, och kommer tyvärr att främst drabba dem som redan är utsatta. Å andra sidan var inte höjningen av avgifterna i kollektivtrafiken orsaken till det som sker nu, utan det var enbart droppen som fick bägaren att rinna över.

Chile är ett av världens mest ojämlika länder, och en stor majoritet av befolkningen kämpar för att vardagen ska gå ihop. I grund och botten har tusentals människor gått ut på gatorna i hela Chile för att visa sin avsky mot den nyliberala politik som skapat enorma klassklyftor och ekonomisk ojämlikhet.

Tyvärr har president Sebastián Piñera inte lyckats hantera situationen utan i stället förvärrat densamma genom uttalanden som ”landet befinner sig i krig”. Piñera har dessutom valt att utlysa undantagstillstånd och utgångsförbud. Inte sedan Pinochets död har militären syns på gatorna. För många väcker det fruktansvärda och traumatiska minnen att återigen se dem. För en del är beslutet oförsvarligt. Säkerhetsstyrkorna har mött demonstranterna med både vattenkanoner och tårgas, och 1 420 har gripits, enligt Nationella institutet för mänskliga rättigheter i Chile (INDH). Mot folkets ilska har presidenten alltså svarat med att sätta in säkerhetsstyrkor och vapen också mot de tusentals chilensare som i frustration över sina levnadsvillkor i fyra dagar har hamrat på

kastruller. För varje dag som går river detta upp nya sår. När soldater ställs mot fredliga demonstranter så ökar risken för övertramp.

Det är också uppenbart att protesterna ökar i storlek för var dag som går och att de sprider sig från Santiago till andra städer. De repressiva åtgärderna från regeringens sida har i sin tur resulterat i en skrämmande våldsupptrappning, och på sociala medier cirkulerar ständigt nya videoklipp på militärer som skjuter mot den civila befolkningen och pansarvagnar som drar genom Santiagos gator. Minst 11 personer har mist livet och 84 personer har skjutits.

När de styrande höjde biljettpriset och stängde tunnelbanestationer så brast säkerhetsventilen i det chilenska samhället och ut välde en ilska och vrede som många har burit på länge. I korthet är budskapet till makten: Nu får det vara nog!

Tusentals människor samlas nu på gator runt om i Chile för att protestera mot ojämlikhet. Presidenten har mött folkets ilska med vapen. Militärens våld mot civila är oacceptabelt. Vi anser att presidenten är ansvarig för att stoppa våldet.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Hur ser ministern på våldsanvändningen mot civila, och hur kan Sverige stödja en fredlig utgång?

.....

Mathias Tegnér (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders